

materialet. Når dette standpunkt er så gennemført, at end ikke dr. Bisgaards sagfører kan få adgang til materialet, så kan man vel heller ikke få fornødne oplysninger givet offentligt i tinget. Helt anderledes stiller det sig med et folketingsudvalg nedsat til dette lovforslags behandling . . .“

Lovforslaget mødte ikke tilslutning hos *justitsministeren*, der pegede på, at der i den foreliggende sag forelå de samme muligheder for prøvelse som i andre sager, der afgøres af kommunale myndigheder, og sluttede sin svartale således:

„Herefter er der næppe grund for mig til at sige mere om den principielle side af det foreliggende lovforslag. Men jeg vil dog gerne rejse det spørgsmål: hvad er det, det ærede medlem vil opnå ved den foreslåede undersøgelse? Overlæge Bisgaard er afskediget. Særdomstolen har ikke efter lovforslaget nogen beføjelse til at ændre sygehusbestyrelsens afgørelse — og at give den en sådan dømmende beføjelse ville i øvrigt være grundlovsstridigt. Ingen minister ville på grundlag af undersøgelsesresultatet kunne ændre sygehusbestyrelsens afgørelse. Og en indgriben over for bestyrelsen ved speciel lov går jeg ud fra vi kan bortse fra. Herefter kan jeg ikke se, hvad det ærede medlem vil opnå. Hensigten kan dog vel ikke være at øve pression over for sygehusbestyrelsen for at formå denne til selv at ændre sin afgørelse — hvis udvalget fandt, at denne afgørelse kunne kritiseres.

Efter den indstilling til lovforslaget, som jeg her har givet udtryk for, er der næppe grund for mig til at gå nærmere ind på forslagens enkelte bestemmelser. Det ærede medlem vil have forstået, at jeg, uanset at jeg hverken vil eller kan drage hans motiver i tvivl, må være helt uenig med ham i det rigtige og hensigtsmæssige i den foreslåede fremgangsmåde og derfor må anbefale det høje tingsmedlemmer at stemme imod det foreliggende lovforslags overgang til anden behandling.“

I overensstemmelse hermed udtalte *Egon Jensen* som ordfører for socialdemokratiet bl. a.:

„En eventuel vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil betyde, at folketinget lader foretage en undersøgelse af berettigelsen af en anden offentlig forsamlings beslutning uden at have anfægtet dens lovlighed, og at man i videste konsekvens frakender domstolene evnen til at tage stilling hertil.

Ud fra disse betragtninger — og endnu en gang med en understregning af forslagens farlige konsekvens for lignende sager — og under hensyn til kommunalbestyrelsernes ret til at klare deres egne sager skal jeg på mit partis vegne anmode det ærede medlem hr. Axel Kristensen om at trække sit lovforslag tilbage.“

Inden for venstre var der, efter hvad *Ib Thyregod* oplyste, delte meninger om lovforslaget, idet nogle af gruppens medlemmer nærrede principielle betænkeligheder ved en lovgivning som den foreslåede.